

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 11. november 2020
Kontor: Formueretskontoret
Sagsbeh: Rune Bæk Krogh
Sagsnr.: 2020-0030-4916
Dok.: 1668812

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 113 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 14. oktober 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Nick Hækkerup

/

Helene Bendtsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 113 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren – på baggrund af at den digitale signatur ved indførelsen af NemID skulle træde i stedet for en fysisk signatur, og på baggrund af at Højesteret i afgørelserne 82/2018 og 87/2018, på baggrund af forarbejderne, har afgjort at lånevirk-somheder ikke behøver anden forsikring end en NemID-accept – redegøre for muligheden for at stifte gæld ved bedrageri før indførelsen af NemID, herunder især hvilke krav der blev stillet ift. at sikre sig at en underskrift var gyldig?”

Svar:

1. Jeg har forstået spørgsmålet således, at spørger ønsker en redegørelse for konkrete afgørelser, hvor borgere har måttet hæfte for låneoptagelse, som skyldes tredjemands misbrug af identifikationsoplysninger og fysisk underskrift forud for indførelsen af digital signatur (NemID).

Jeg skal hertil bemærke, at det vil medføre betydelige ressourcer at afdække dette område i sin helhed, hvilket ikke er muligt inden for rammerne af en folketingsbesvarelse. Hvis spørgeren ønsker svar på specifikke problemstillinger vedrørende misbrug af identifikationsoplysninger før indførelsen af digital signatur, vil jeg gerne indgå i en dialog herom.

Jeg kan for så vidt angår forurettedes retsstilling ved misbrug af NemID og Højesterets domme af 8. januar 2019 (Udskrift for Retsvæsen, side 1192 og 1197) henvise til den samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 112 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

2. Til brug for besvarelsen af den del af spørgsmålet, der vedrører krav til låneudbyderes sikring af, om en underskrift er gyldig, er der indhentet en udtalelse fra Erhvervsministeriet, under hvis ansvarsområde forpligtelserne for bl.a. finansielle virksomheder hører. Erhvervsministeriet har med inddragelse af Finanstilsynet oplyst følgende:

”Finanstilsynet kan oplyse, at forud for indførelsen af NemID i 2010 skulle låntager fysisk underskrive en låneaftale. Dette kunne ske i banken, men kunne også foregå ved at låneaftalen blev tilsendt låntager, som underskrev og herefter returnerede den.

Låneudbydere var, og er fortsat i dag, underlagt krav om udførelse af indledningsvis og løbende kundekendskabsprocedurer. Låneudbyderen var også forpligtet til i visse tilfælde at indhente identitetsoplysninger på kunden og kontrollere de identitetsop-

lysninger, som kunden havde afgivet, ved kontrol af f.eks. kundens pas eller kørekort.

Låneudbydere havde før NemID mulighed for at tilpasse deres kontrol af identitetsoplysningerne på baggrund af en risikovurdering af kunden, ligesom det gælder i dag. Dette kunne bl.a. føre til, at kunden skulle fremvise yderligere dokumentation for deres identitet for, at kunden var den person, kunden udgav sig for.

Kundekendskabskravene er således med til at sikre en kontrol af kundens identitet forud for, at kunden stifter gæld.

Indførelsen af NemID har gjort det muligt at underskrive en låneaftale elektronisk, men har ikke ændret på den kontrol af identitetsoplysninger, som långiver skal foretage af kunden.”